

31976L0114

30.1.1976

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 24/1

DYREKTYWA RADY**z dnia 18 grudnia 1975 r.****w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do tabliczek znamionowych i oznakowania identyfikacyjnego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz sposobu i miejsca ich umieszczania**

(76/114/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

wymagania techniczne, które pojazdy silnikowe muszą spełniać na mocy prawa krajowego odnoszą się między innymi do sposobów i miejsca umieszczania tabliczek znamionowych i oznakowania identyfikacyjnego oraz sposobu i miejsca ich umieszczania;

wymagania te są różne w każdym Państwie Członkowskim; dlatego konieczne jest przyjęcie przez wszystkie Państwa Członkowskie, w uzupełnieniu do ich obecnie obowiązujących lub w miejsce ich przepisów, w szczególności w celu dopuszczenia homologacji typu EWG, będącej przedmiotem dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽³⁾, mających zastosowanie do każdego typu pojazdu;

zbliżanie ustawodawstw krajowych odnoszących się do pojazdów silnikowych obejmuje wzajemne uznawanie przez Państwa

Członkowskie przeglądów kontrolnych wykonywanych w każdym z tych Państw na podstawie wspólnych przepisów; w celu skutecznego stosowania tego systemu przepisy te muszą być stosowane przez wszystkie Państwa Członkowskie z mocą od tego samego dnia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy „pojazd” oznacza każdy pojazd silnikowy przeznaczony do ruchu drogowego, z nadwoziem lub bez, posiadający co najmniej cztery koła i rozwijający maksymalną prędkość konstrukcyjną przekraczającą 25 km/h, i jego przyczepy, z wyjątkiem pojazdów poruszających się po szynach, ciągników rolniczych i leśnych oraz maszyn, a także pojazdów przeznaczonych do robót publicznych.

Artykuł 2

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić przyznania homologacji typu EWG lub homologacji krajowej pojazdów ze względów odnoszących się do tabliczek znamionowych i oznakowania identyfikacyjnego, jeżeli spełniają one wymagania wymienione w niniejszym Załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 5 z 8.1.1975, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. C 47 z 27.2.1975, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1.

Artykuł 3

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić rejestracji ani zakazać sprzedaży, wprowadzenia do ruchu lub użytkowania pojazdów ze względów odnoszących się do tabliczek znamionowych i oznakowania identyfikacyjnego oraz sposobu i miejsca ich umieszczenia, jeżeli spełniają one wymagania wymienione w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Zmiany niezbędne do dostosowania wymagań wymienionych w Załączniku do postępu technicznego zostaną ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują przed dniem 1 stycznia 1977 r. przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie niniejsze przepisy z mocą od dnia 1 października 1978 r.

2. Po notyfikacji niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie podejmą kroki w celu powiadomienia Komisji, z wyprzedzeniem umożliwiającym jej przedstawienie swoich uwag, o projektach przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które zamierzają przyjąć w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 1975 r.

W imieniu Rady

M. TOROS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. OGÓLNE

- 1.1. Wszystkie pojazdy muszą być wyposażone w tablicę oraz oznakowania opisane w następujących sekcjach. Tablice i oznakowania są umieszczane przez producenta lub przez jego upoważnionego przedstawiciela.

2. TABLICZKA PRODUCENTA

- 2.1. Tabliczka producenta, oparta o wzór znajdujący się w niniejszym Załączniku, musi być umieszczona na stałe w sposób widoczny i czytelny w miejscu dostępnym na części niepodlegającej wymianie w trakcie użytkowania. Musi być ona nieusuwalna i wskazywać jasno następujące informacje w podanej kolejności:

- 2.1.1. Nazwę producenta

- 2.1.2. Numer homologacji typu EWG ⁽¹⁾.

Numer ten składa się z małej litery „e” umieszczonej po liczbach lub literach wyróżniających państwo, które przyznało homologację typu EWG (1 dla Niemiec, 2 dla Francji, 3 dla Włoch, 4 dla Niderlandów, 6 dla Belgii, 11 dla Zjednoczonego Królestwa, 13 dla Luksemburga, DK dla Danii, IRL dla Irlandii) oraz po numerach homologacji zgodnie z numerami na certyfikacie homologacji dla danego typu pojazdu. Odsyłacz umieszcza się między literą „e” a numerem lub literami wyróżniającymi państwo, w którym wydano homologację typu EWG, i między rozróżniającym numerem lub literami a numerem homologacji.

- 2.1.3. Numer identyfikacyjny pojazdu.

- 2.1.4. Maksymalna dopuszczalna rzeczywista masa całkowita pojazdu.

- 2.1.5. Maksymalna dopuszczalna rzeczywista masa całkowita dla zestawów, w przypadku gdy pojazd jest używany do ciągnięcia.

- 2.1.6. Maksymalny dopuszczalny nacisk na jedną oś, w kolejności od przodu do tyłu.

- 2.1.7. W przypadku naczepy – maksymalny dopuszczalny nacisk na sworzeń siodła.

- 2.1.8. Wymagania 2.1.4–2.1.7 nie wchodzi w życie przed upływem 12 miesięcy od dnia przyjęcia dyrektywy Rady w sprawie wagi i wymiarów pojazdów silnikowych i ich przyczep. W międzyczasie jednakże Państwo Członkowskie może wymagać, aby maksymalne dopuszczalne obciążenie regulowane ustawodawstwem krajowym umieszczane było na tablicy każdego pojazdu, który został wszedł do użycia na jego terytorium.

Jeżeli technicznie dopuszczalne obciążenie jest wyższe od maksymalnie dopuszczalnego obciążenia, dane Państwo Członkowskie może wymagać, aby technicznie dopuszczalne obciążenie zostało zaznaczone. Obciążenie umieszcza się wtedy w dwóch kolumnach: maksymalne dopuszczalne obciążenie po lewej stronie, a technicznie dopuszczalne obciążenie po prawej stronie.

- 2.2. Producent może dołączyć dodatkowe informacje poniżej lub z boku wyznaczonych oznakowań, na zewnątrz wyraźnie zaznaczonego prostokąta, umożliwiając dołączanie tylko tych informacji wyznaczonych w 2.1.1–2.1.8 (patrz Dodatek do niniejszego Załącznika).

⁽¹⁾ Do czasu przydzielenia homologacji EWG krajowy numer homologacji może być używany w zastępstwie.

3. NUMER IDENTYFIKACYJNY POJAZDU:

Numer identyfikacyjny pojazdu stanowi ustaloną kombinację znaków przypisanych do każdego pojazdu przez producenta. Jej celem jest zapewnienie, że każdy pojazd jest łatwy do zidentyfikowania przez okres 30 lat za pośrednictwem producenta, bez potrzeby odnoszenia się do dalszych danych. Numer identyfikacyjny musi spełniać następujące wymagania:

- 3.1. Musi być oznaczony na tabliczce producenta, na podwoziu, ramie lub innym podobnym elemencie.
- 3.1.1. Musi składać się z dwóch części: pierwszej, składającej się z nie więcej niż sześciu znaków (liter lub cyfr), identyfikujących ogólne cechy pojazdu, w szczególności typ i model; drugiej, składającej się z ośmiu znaków, z których pierwsze cztery mogą być literami lub cyframi, a pozostałe cztery tylko cyframi, zapewniając w połączeniu z pierwszą częścią, wyraźną identyfikację określonego pojazdu.
- 3.1.2. Musi być oznaczony, gdzie to możliwe, w jednym wierszu. Wyjątkowo, z przyczyn technicznych, może być oznaczony w dwóch wierszach. Jednakże w tym przypadku nie mogą pojawić się odstępy między dwiema częściami.

Między znakami nie może być odstępów.

W części drugiej każda wolna przestrzeń musi być wypełniona zerem w celu uzyskania wymaganej liczby ośmiu znaków.

Początek i koniec każdego wiersza muszą być oznaczone symbolem, który nie jest cyfrą arabską ani dużą literą rzymską i który nie może być mylony z żadnym z tych. Dopuszczalne jest również umieszczanie symbolu między dwiema częściami w jednym wierszu (3.1.1).

3.2. Numer identyfikacyjny musi ponadto:

- 3.2.1. być umieszczony na podwoziu, ramie lub innym podobnym elemencie, w prawej części pojazdu;
- 3.2.2. być umieszczony w sposób widoczny i w miejscu dostępnym poprzez kucie lub stemplowanie, w taki sposób że nie może być zdarty lub zniszczony.

4. ZNAKI

- 4.1. Litery rzymskie i cyfry arabskie mogą być używane dla wszystkich oznakowań przewidzianych w sekcji 2 i 3. Jednakże litery rzymskie używane w oznaczeniach przewidzianych w 2.1.1 i 2.1.3 oraz 3 muszą być wielkimi literami.
- 4.2. Dla numerów identyfikacyjnych pojazdu:
  - 4.2.1. używanie liter I, O oraz Q oraz myślników, gwiazdek i innych znaków specjalnych, innych niż te, określone w akapicie ostatnim 3.1.2, jest niedozwolone;
  - 4.2.2. minimalną wysokość liter i cyfr ustala się następująco:
    - 4.2.2.1. 7 mm dla znaków umieszczonych bezpośrednio na podwoziu, ramie lub innym podobnym elemencie pojazdu;
    - 4.2.2.2. 4 mm dla znaków umieszczonych na tabliczce producenta.

DODATEK

WZÓR TABLICY PRODUCENTA

(patrz 2.1 i 2.2)

	STELLA MOTORCOMPANY e*3*1485 -EBA46G00A47269- 22 000 kg 38 000 kg 1 - do 7 000 kg 2 - do 8 000 kg 3 - do 8 000 kg	

Przykład dla pojazdu klasy N 3

Dodatkowe informacje (patrz 2.2) mogą być podane poniżej lub z boku wyznaczonych oznaczeń, w obrębie wskazanego prostokąta rozbitym drukiem, jak w powyższym wzorze

---